

[Justitsministeren.]

sagen, men som kan have betydning for bedømmelsen af hr. Bøytlers forhold i almindelighed —, jeg har sagt, at alle disse spørgsmål har jeg foranlediget taget op til undersøgelse på den måde, de nu engang skal undersøges, nemlig gennem de kontrolorganer, handelsministeriet har. Når så resultatet af disse undersøgelser foreligger, vil der blive taget stilling til, om der er grundlag for at fortsætte videre med hr. Bøytler. Jeg har givet ordre til, at hele det prisgrundlag, der foreligger i Wright, Thomsen & Kiers arbejde, tages op til kompetent undersøgelse ved prisdirektoratet, og når resultatet af denne undersøgelse foreligger, må man tage stilling til det. Andet og mere kan man jo ikke sige. Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, tror jeg, og andre ærede medlemmer også, manede mig i går til at være forsigtig med, hvad jeg sagde. Jeg har jo erfaret allerede for længe siden, at dette er klogt og rigtigt; derfor udtrykker jeg mig og har jeg udtrykt mig i denne sag, tror jeg, med den forsigtighed, som altid er på sin plads. Jeg må også sige, at i den omstændighed, at jeg har sat og vil sætte hele undersøgelsesapparatet i gang for at komme til bunds, ligger jo ikke, at jeg har antydnet noget om, hvad der vil komme ud af det. Det kan jeg ikke, og jeg ved jo også, at det vil man hverken forvente eller forlange af mig.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen var inde på forskellige enkeltheder. Forsåvitt de angår sagen, synes jeg ærlig talt ikke, at jeg behøver at gå længere ind på dem; når det, jeg har sagt i går, foreligger trykt, tror jeg, man vil se, at de er i alt væsentligt behandlet. Men jeg gør opmærksom på, at der er en ting, man vil kunne sige: når ministeriet har beskæftiget sig med Wright, Thomsen & Kier-sagen allerede siden engang i 1947, hvor kan det så være, at den først kommer til behandling nu? Har så i hvert fald ikke jeg — selvom min forgænger har handlet som lyn og torden og efterladt mig det lige til at gå på hovedet i — slyttet historien? I den form skal jeg jo nok høre det. Det er ikke min mening at gå ind i en detailleret redegørelse for, hvad tiden er anvendt til, men sagen har været både her og der hos myndighederne, både før min tid og i min tid. De spørgsmål, der rejses, er nu komplicerede; de kræver undersøgelser og forhandlinger med revisionsudvalget og med prisdirektoratet for at få disse myndigheder til at foretage den undersøgelse, som skal foretages, netop som ministeriet ønsker det — jeg mener sådan, at de går tilbunds i

problemerne. Jeg har sagt ved en tidligere lejlighed, at revisionsudvalget plejer at lægge revisionsberetninger til grund. Derfor har vi måttet forhandle med revisionsudvalget om, at de går udenfor denne sædvanlige forretningsgang, men fæster deres opmærksomhed på, om der i revisionsberetningerne er noget, som de vil gøre antegnelse ved. Det er tiden gået med, og jeg har, som jeg nævnte det, ønsket at sige det her, for jeg er nu ikke i tvivl om, at i forhold til denne sag er jeg ikke færdig med min redegørelse her. Jeg er ikke i tvivl om, at jeg skal høre de mest mærkværdige bebrejdelser senerehen. Der er nemlig for mig at se bagved hele uroen ikke blot et ønske om at få sagen belyst for sagens skyld, men også et ønske om at holde uroen gående for uroens skyld. Hvad der kan komme ud af det kan jeg ikke vide på forhånd, men jeg siger, at jeg er forberedt på det, og jeg håber, at jeg, hvis det skulle blive nødvendigt, også til sin tid skal være i stand til at klare for den del af sagen.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Det ærede medlem hr. Heilesen rettede under denne debat en anmodning til socialministeren om at tilvejebringe et pålideligt statistisk materiale vedrørende alkoholnydelsens skadelige virkninger og ønskede, at denne henstilling skulle gå videre til alkoholkommissionen. Da denne kommission sorterer under mig og ikke under min kollega socialministeren, vil jeg lade denne anmodning gå videre.

Det ærede medlem hr. Heilesen rejste videre et bils spørgsmål, idet han fandt det ganske urimeligt, at man fra myndighedernes side havde givet bil til en rullende sparekasse, men havde nægtet bil til en kreditforeningsrepræsentant. Svaret er, at vi ikke har givet nogen bil til den rullende sparekasse, men at denne formentlig anvender en rutebil eller et andet køretøj af den art, som heldigvis falder udenfor myndighedernes fordeling. Jeg kan tilføje, da dette emne er berørt, at spørgsmålet om bilers fordeling er noget af det mest brydsomme, man overhovedet kan have med at gøre, i hvert fald noget af det mest brydsomme, vi har indenfor vort administrationsområde. Ganske vist er tilførslen af biler noget forbedret, men hver gang vi kan skaffe 100 biler mere, vælder der i tusindvis af ansøgere op, og det er jo ikke sterlingsmil, der stråler en imøde der, hvor afslagene falder. Til gengæld er vi en del, der vil føle os meget lettede, den dag denne administration kan falde bort. Men desværre er forsyningssituationen på